

Language Studies, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)

Biannual Journal, Vol. 15, No. 1, Spring and Summer 2024, 57-80

<https://www.doi.org/10.30465/ls.2023.47346.2164>

A new reproduction of the Urartian cuneiform inscription of Seqin-del, Varzghan, East Azerbaijan, Iran

Mehdi Razani*, Leyli Nemani Khiyavi**

Amin Ranjbari***, Alireza Amiri Baghbadorani****

Abstract

Reliefs and rock inscriptions are among the most important historical documents, and each of them carries the narrative of victory, promotion of law, expression of prayers, determination of border boundaries of lands, display of special ceremonies or propaganda of the political and military authority of the rulers of their time. It can be said that they express the clearest and most direct narrations from history. The creators of these works paid special attention to the events of their time and they understood correctly that the hard chest of stone and rocks is the most resistant canvas for recording thoughts. The truth of this diagnosis has become clear to us today, because many of these works have been able to survive various natural disasters, wars, human destruction, etc. and be left to us today as part of the ancient heritage of our country. The present article contains a new reproduction of the Urartian stone inscription of Seqindel located in the central part of Warzgan city, East Azerbaijan province, which is inscribed on the body of a stone slab dating back to 2750 BC, and cuneiform patterns are carved on it and He has been injured due to various factors. The most important

* Associate Professor, Faculty of cultural materials conservation, Tabriz Islamic Art University, Iran
(Corresponding Author), M.razani@tabriziau.ac.ir

** Ph.D. student in Conservation of Cultural and Historical Objects, Art University of Isfahan, Iran,
Nemani.leyli73@gmail.com

*** M.S, Surveying and Geomatics engineering, Faculty of Civil Engineering, Tabriz University, Iran,
amin.ranjbari.ac@gmail.com

**** M. A, Archaeometry, Faculty of cultural materials conservation, Tabriz Islamic Art University, Iran,
Amirialireza764@yahoo.com

Date received: 31/05/2023, Date of acceptance: 25/08/2023

Abstract 58

questions of the research are: What are the changes that happened on the Urartian inscription of Seqindel? What versions and modelings of this inscription have happened so far? In order to get answers to these questions, in addition to historical and archeological studies, field investigations as well as the use of new documentation methods including laser scanning, photogrammetry and digital design of the text of the inscription have been carried out in order to be able to understand the process of changes of this inscription during Time checked.

Keywords: Cuneiform inscription, urartoi, saqin-del, reproduction, photogrammetry.

استنساخی جدید از کتیبه میخی اورارتوبی سقین دل، ورزقان، آذربایجان شرقی، ایران

* مهدی رازانی

لیلی نعمانی خیاوی **، امین رنجبری **، علیرضا امیری باغبادرانی ****

چکیده

نقش برجسته‌ها و کتیبه‌های صخره‌ای از جمله مهم‌ترین مستندات تاریخی هستند و هر کدام به شکلی حامل روایت پیروزی، ترویج قانون، بیان نیایش، تعیین محدوده مرزی سرزمین‌ها، نمایش مراسmi خاص یا تبلیغ اقتدار سیاسی و نظامی حکام زمان خود هستند و به نحوی می‌توان گفت روشن‌ترین و بی‌واسطه‌ترین روایات را از تاریخ بیان می‌کنند سازندگان این آثار توجه ویژه‌ای نسبت به واقعی زمان خود داشته‌اند و به درستی دریافته بودند که سینه سخت سنگ و صخره‌ها مقاوم‌ترین بوم برای ثبت اندیشه‌ها و رخدادها و شرح فتوحاتشان خواهد بود صحت این تشخیص امروزه بر ما روشن گردیده است چراکه بسیاری از این آثار توانسته‌اند از گزند حوادث مختلف طبیعی، جنگ‌ها، تخریب‌های انسانی و غیره عبور کرده و سلامت خود را حفظ نمایند و امروزه در زمرة میراث کهن کشورمان به ما واگذار گردند. مقاله حاضر شامل استنساخ جدیدی از سنگ کتیبه اورارتوبی سقین دل واقع در بخش مرکزی شهر ورزقان، استان آذربایجان شرقی است که بر بدنه یک تخته سنگ مربوط به ۲۷۵۰ ق.م. نقر شده است و نقوش خط میخی بر روی آن کنده‌کاری شده و به سبب عوامل گوناگونی دچار آسیب‌دیدگی

* دانشیار، عضو هیئت علمی، دانشکده حفاظت آثار فرهنگی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، ایران (نویسنده مسئول)، M.razani@tabriziau.ac.ir

** دانشجوی دکتری مرمت اشیا فرهنگی و تاریخی، دانشگاه هنر اصفهان، ایران، Nemanileyli73@gmail.com

*** کارشناس ارشد نقشه‌برداری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز، ایران، amin.ranjbari.ac@gmail.com

**** کارشناس ارشد باستان‌سنجی، دانشکده حفاظت آثار فرهنگی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، ایران، Amirialireza764@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۳/۱۱، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۰۵

گشته است. مهم‌ترین سؤالات پژوهش عبارت است از: تغییرات اتفاق افتاده بر کتیبه اورارتویی سقین دل چیست؟ تابه‌حال چه نسخه و مدل‌سازی‌هایی از این کتیبه اتفاق افتاده است؟ برای دستیابی به پاسخ این سؤالات، علاوه بر مطالعات تاریخی و باستان‌شناسی، بررسی‌های میدانی و همچنین استفاده از روش‌های نوین مستندسازی شامل اسکن لیزری، فتوگرامتری و طراحی دیجیتال متن کتیبه انجام‌شده است تا بتوان روند تغییرات این کتیبه را در طول زمان بررسی کرد.

کلیدواژه‌ها: کتیبه میخی، اورارتویی، سقین دل، استنساخ، فتوگرامتری.

۱. مقدمه

کتیبه واژه‌ای عربی است که به مفهوم سنگ‌نبشته، کتابه، نوشته خطی، تقدیم‌نامه، نوشته‌ای بر بدنه کوه یا تخته‌سنگ در منابع از آن یادشده است (دهخدا، ج ۱۱. ص ۱۶۰۲۶). همچنان که می‌دانیم خط میخی از اقوام حوزه آسیای غربی، به‌ویژه سومری‌ها، آشوری‌ها و بابلی‌ها، عیلامی‌ها و ایرانی‌ها از هزاره ۳ ق.م تا حدود نیمه سده اول میلادی برای نوشتن استفاده می‌شده است این خط را نخستین بار انگلبرت کمپفر سیاح آلمانی که در سال‌های ۱۶۸۳-۸۵ م در ایران بوده است نام‌گذاری کرده است خط واژه‌ها و یا هجاهای و یا حروف از نشانه‌های به شکل میخ مانند هستند که به ترتیب گوناگونی در کنار هم قرار می‌گیرند احتمالاً نشانه‌های خط میخی را در حدود سال ۲۹۰۰ ق.م از ساده نمودن خط تصویری توسط سومریان در جلگه‌های دجله و فرات ابداع گردید لازم به ذکر است خواندن نوشته‌های میخی پارسی، مقدمه خواندن سایر نوشته‌های میخی چون اورارتویی گردید و به متزله کلیدی بود که درب‌های بسته تاریخ شرق باستان و آسیای عربی را باز کرد در این زمینه علوم باستان‌شناسی و تاریخی مدیون سر هانری راولینسون (۱۸۹۵-۱۸۱۰ م) خاورشناس مشهور انگلیسی کاشف خط میخی هستند (رجبی، ۱۳۶۱). کتیبه‌های اورارتویی در شمال غربی و مرزهای کنونی ایران حاکی از حضور پادشاهان اورارتو با بیش از سه قرن امپراتوری و حضور در گستره وسیعی از سرزمین‌های امروزی قفقاز جنوبی و شمال غرب ایران، شرق آناتولی، شمال عراق و سوریه است که بیش صدھا کتیبه صخره‌ای دیوارنوشته و سفال نوشته و غیره بر جای گذارده‌اند (بهرمان، ۱۳۸۶، ص ۱۱۳). بر اساس آمار رسمی و ثبت‌شده، کتیبه‌ها و آثار دارای کتیبه اورارتویی کشف شده در ایران دهان مورد است که نشانگر پایین بودن سهم شمال غرب ایران در مقایسه با سایر مناطق ذکر شده است که از این تعداد نیز تعداد اندکی استل و صخره نوشته است که دارنده اطلاعات مفید جغرافیایی سیاسی و اجتماعی هستند و در اغلب موارد

کتیبه‌های اورارتوبی شمال غرب ایران بیانگر نام و نشان پادشاه در روی یک شی است که از چندین کلمه تکراری فراتر نمی‌رود اما اهمیت این کتیبه‌ها علی‌رغم کمیت محدودشان در این است که جزو معترض‌ترین اسناد مشخص‌کننده حاقد حضور و نفوذ اورارتوها در سرزمین‌های شرقی آن دوران هستند. کتیبه‌های اورارتوبی مکشفه از شمال غرب ایران با توجه به موقعیت مکانی و مشخص بودن تعلق آنان به پادشاهان اورارتوبی در چند زیرگروه ذیل دسته‌بندی می‌گردند. الف) کتیبه‌های مربوط به ایجاد بنای ساختمانی جدید، ب) کتیبه‌های یادمانی مربوط به لشکرکشی‌ها، فتوحات و سفرها، ج) استلهای اشیا منتقول است (میرفتح و صبوری، ۱۳۹۰) (شکل ۱).

اورارتوها به نسبت زمان کوتاه پادشاهی خود سنگ‌نبشته‌های بسیاری را که از ماندگارترین و ارزشمندترین آثار باستانی هستند باقی گذاشته‌اند که حاوی اطلاعات مهمی از جغرافیای سیاسی، باورها، زندگی و روش زندگی آن‌ها به دست می‌دهد و نکته جالب اینجاست سنگ‌نبشته‌های ایشان نسبت به نقش بر جسته‌های آن‌ها بسیار بیشتر هستند. در ایران بر اساس آخرین مطالعات تابه‌حال ۲۴ سنگ‌نبشته شامل: استلهای سنگی -بلوک، لوحه سنگی، صخره نبشته و سنگ‌نبشته‌های کوچک به دست آمده است (دارا، ۱۳۹۶، ص ۳۵)؛ اما آن‌چه مدنظر این مقاله است تأکید بر کتیبه‌های میخی اورارتوبی (جدول ۱). به‌ویژه کتیبه موجود در کوه زاغی روستای سقین دل در شهرستان ورزقان دارد.

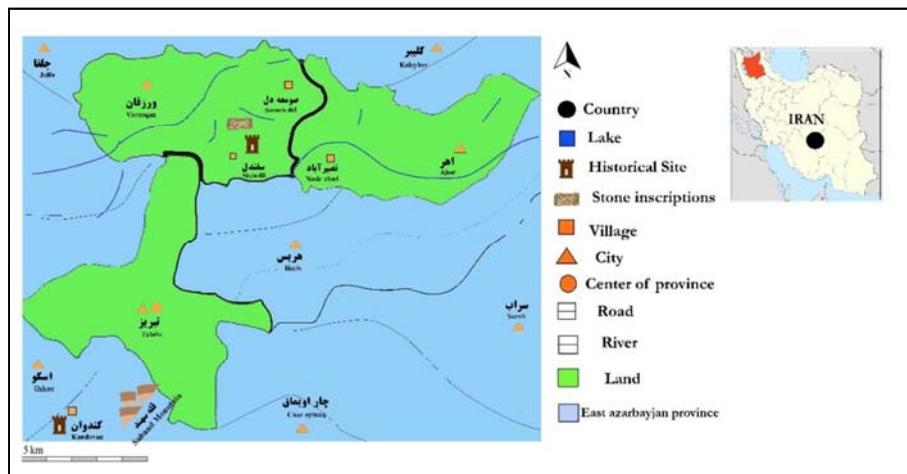
شکل ۱. محوطه‌های اصلی اورارتوبی در شمال غربی ایران: مبارزات نظامی در شرق و فعالیت‌های صلح‌آمیز در غرب مرکز است (Kroll, 2020).

جدول ۱. کتیبه‌های سنگی موجود در منطقه آذربایجان (ابراهیمی، ۱۳۸۶)

ردیف	نام کتیبه	صاحب کتیبه	زیان	موقعیت	نوع کتیبه
۱	قلاتگاه ۱	ایشپوئینی و منوا	اورارتویی	غرب/اشنویه	سنگ‌نوشته
۲	کله‌شین	ایشپوئینی و منوا	اورارتویی/آشوری	غرب/اشنویه	استل نوشته
۳	داش تپه	منوا	اورارتویی	غرب/میاندوآب	صخره نوشته
۴	ازدها بولاغی	منوا	اورارتویی	غرب/ارومیه	صخره نوشته
۵	قلاتگاه ۲	منوا	اورارتویی	غرب/اشنویه	سنگ‌نوشته
۶	چوان قلعه	آرگیشتی اول	اورارتویی	شرق/عجب‌شیر	صخره نوشته
۷	سقین دل	ساردوری	اورارتویی	شرق/ورزقان	صخره نوشته
۸	موانا	روسما	اورارتویی/آشوری	غرب/ارومیه	استل نوشته
۹	مرگه کاروان	روسما	اورارتویی/آشوری	غرب/اشنویه	استل نوشته
۱۰	محمودآباد	روسما	اورارتویی	غرب/ارومیه	سنگ‌نوشته
۱۱	راذلیق	آرگیشتی دوم	اورارتویی	شرق/سراب	صخره نوشته
۱۲	نشیبان	آرگیشتی دوم	اورارتویی	شرق/سراب	صخره نوشته
۱۳	شیشه	آرگیشتی	اورارتویی	شرق/اهر	صخره نوشته
۱۴	بسطام	روسما دوم	اورارتویی	غرب/بسطام	سنگ‌نوشته

۲. توصیف و مشخصات ظاهری کتیبه سقین دل

کتیبه میخی اورارتویی در محلوده روستای سقین دل از توابع شهرستان ورزقان (در ۵ کیلومتری) و در ۳۸ کیلومتری غرب شهرستان اهر، در مسیر جاده اهر به ورزقان واقع شده است. سنگ‌نوشته مدنظر در فاصله ۲ کیلومتری روستا و بر دامنه کوه زاغی بر سینه سنگی یکپارچه در بخش جنوبی قلعه تاریخی درشیب دره بر صخره سنگی بزرگ به شکل مخروط ناقص که مولد آن ۵ متر و قاعده‌اش $4/50$ متر است نقر شده است (شکل ۲).

شکل ۲. مسیر دسترسی به کتیبه اورارتوبی سقین دل از سمت شهرستان تبریز و اهر

حجاران اورارتوبی سمت جنوب غربی سنگ مزبور را به صورت مستطیلی صاف و صیقلی نموده و کتیبه‌ای به طول ۱۱۶ سانتیمتر و عرض ۵۵ سانتیمتر در ۱۰ سطر فتح نامه سار دوری دوم اورارتوبی به خط میخی بر آن نقش کرده‌اند (مشکور، ۱۳۳۲، ابراهیمی ۱۳۹۸، دارا، ۱۳۹۶). این کتیبه که بر دامنه کوه زاغی در نزدیکی روستای سقین دل از شهرستان ورزقان استان آذربایجان شرقی قرار دارد، در سال ۱۳۳۰ (۱۹۵۱) توسط دکتر محمد جواد مشکور کشف گردید (مشکور، ۱۳۳۲) کتیبه در قابی با حواشی نسبتاً نامشخص اجرا شده است و ارتفاع میخ‌ها حدود ۲.۵ سانتی‌متر است. احتمالاً قاب کتیبه به مرور و به علت آسیب فراوان طبیعی و انسانی تا حدی در ناحیه زیرین از بین رفته است. خود کتیبه نیز دستخوش آسیب‌های طبیعی شده است چهار نشانه آخر هر سطر کاملاً و ابتدای همه سطراها کمی بیشتر آسیب دیده به شکلی که نیمه چپ کتیبه نامشخص‌تر از نیمه راست آن است دور کتیبه گلسنگ دیده می‌شود و موادی که از آخرین مولاز برداری بر دور کتیبه مانده پاک نشده است. خوشبختانه زلزله اخیر ورزقان بر کتیبه آسیبی وارد نیاورده است (دارا، ۱۳۹۶) (شکل ۳ تا ۵).

شکل ۳. راست: جزئیاتی از کتیبه میخی اورارتوبی سقین دل نخستین تصاویر رنگی موجود از کتیبه متعلق به سال ۱۹۷۸.
چپ: نمای کلی از سنگ تخته‌سنگ کتیبه سنگ اورارتوبی سقین دل و چشم‌انداز اطراف در پس زمینه (تصاویر از کلایس).
مأخذ: و <https://arachne.dainst.org/entity/14695> و <https://arachne.dainst.org/entity/6815623>

شکل ۵. وضعیت امروزی کتیبه سقین دل با آسیب‌های طبیعی انسانی (شهریورماه ۱۴۰۲)

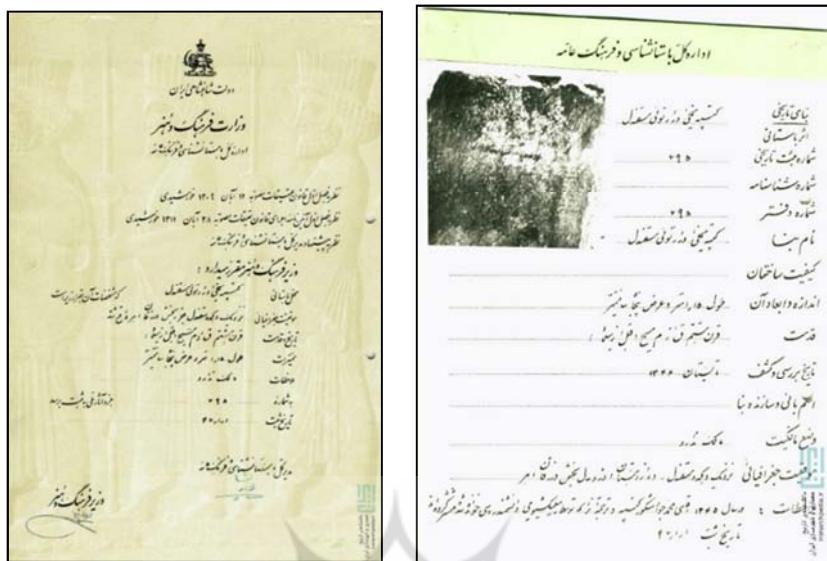
شکل ۴. نمای کلی از کتیبه میخی اورارتوبی سقین دل و محوطه اطراف آن از ولفرام کلایس ۱۹۷۸.
<https://arachne.dainst.org/entity/6815766>

۱.۲ پیشینهٔ تاریخی کتیبه از کشف تا نخستین استنساخ سقین دل

تا زمان اقدام شجاعانه و کشف علمی جسورانه دکتر محمدجواد مشکور (۱۳۹۸-۱۳۷۴. ش) در ثبت و ضبط کتیبه سقین دل نزدیک به ۲۷۰۰ سال هیچ اطلاعی از این کتیبه در دست نبود. مشکور در زمان کشف کتیبه می‌نویسد

سفر به محل کتیبه به سبب بعد طریق و راههای کوهستانی و گردنه‌های صعب‌العبور و مستور از برف مشکل می‌نمود و جز در تابستان و فصل گرمی هوا و پس از ذوب برف‌ها و خشک شدن راه‌ها میسر نبود و باز بدون و سیله‌ی مطمئن و راهنمایی از اهل محل اقدام به آن کار دور از حزم و اختیاط می‌نمود. متن کتیبه در اواخر خرداد سال ۱۳۳۲ به صورت کامل برداشته شد در سال پیش از آن که کشف و تائید آن صورت گرفته بود اثر در زیر برف بود و دسترسی به آن امکان‌پذیر نبوده است. از این رو تها در زمان شناسایی، یک‌چهارم آن استنساخ و کپی‌برداری شده و در مجله دانش نشر گردیده بود

در همین زمینه مشکور می‌نویسد "پس از طی طریق و رسیدن به محل به زیارت کتیبه نائل‌آمده و پس از ستردن خزه چند صد ساله از روی آن به عکس و سواد برداشتن [نسخه‌برداری] از آن کامیاب شدم" (مشکور، ۱۳۳۲). پس از کشف مشکور افراد مختلفی از جمله باستان‌شناسان و زبان‌شناسان از کتیبه بازدید داشته‌اند و در منابع در رابطه با کشف و موارد مرتبط با آن نوشته‌هایی چاپ گردیده است فهرست مهم‌ترین اقداماتی که در رابطه با کتیبه از زمان کشف تاکنون صورت گرفته است شامل کشف کتیبه توسط محمدجواد مشکور در سال ۱۳۳۰ و انتشار نخستین رساله با موضوع اورارتو در زبان فارسی و استنساخ سقین دل توسط محمدجواد بهاء‌الدین مشکور در سال ۱۳۳۲، خوانش کتیبه بر اساس استنساخ مشکور توسط مليکیوشویی در سال ۱۳۳۹، پس از آن بررسی اولیه نقشه‌برداری مجموعه محوطه کتیبه توسط لفرام کلایس در سال ۱۳۴۶ و در نهایت ثبت در فهرست آثار ملی توسط اداره کل باستان‌شناسی و فرهنگ‌عامه (آرشیو میراث فرهنگی) در سال ۱۳۴۷ با شماره ثبتی ۷۹۵. (شکل ۶ و ۷).

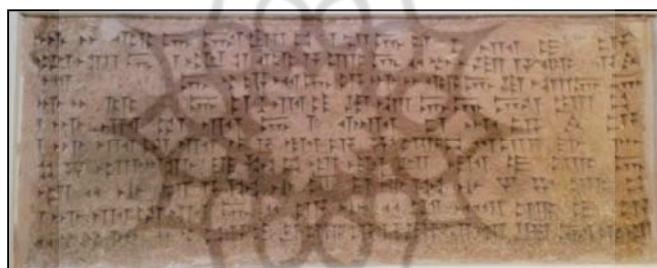

شکل ۶. پرونده ثبتی کتبی اورارتویی سقین دل مربوط به آرشیو میراث فرهنگی

اما مجموع اقدامات صورت گرفته با ثبت شدن آن خاتمه نیافته و در سال ۱۳۵۷ بررسی تکمیلی نقشه‌برداری مجموعه محوطه کتبیه توسط ولفرام کلاسیس صورت پذیرفته و حدود ۲۰ سال بعد گزارش آسیب بارز شامل ضرباتی با قلم و چکش برای نفوذ در پشت کتبیه و احتمال جاسازی دینامیت در سال ۱۳۷۷ توسط خطیب شهیدی (خطیب شهیدی، ۱۳۸۳) گزارش شده است و کپی‌برداری از کتبیه صخره‌ای سقین دل و ساخت مولاز آن یکبار در سال ۱۳۸۶ در باغ کتبیه‌ها توسط حسن حاجی نوری و رسول بشاش کنقر (بشاش، ۱۳۸۶) و بار دیگر در سال ۱۳۹۳ توسط اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ص ۱۷ آذربایجان شرقی انجام گرفته است (شکل ۷ و ۸).

شکل ۷. تصویر مربوط به مولاژ ساخته شده موجود در باغ کتیبه‌ها تهران
(بشاش کنزر، ۱۳۸۶)

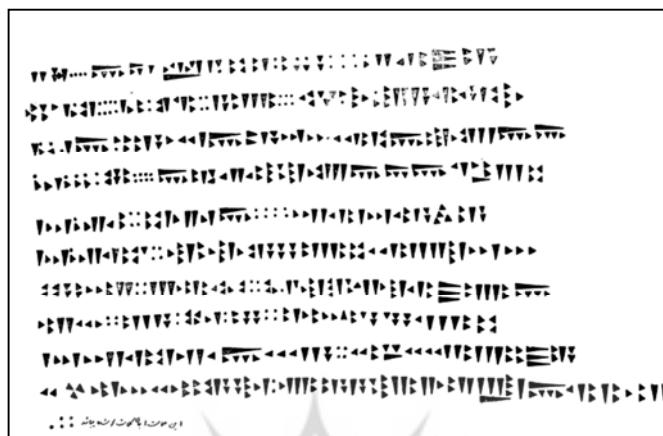
شکل ۸ مولاژ گچی سنگ‌نبشته در موزه آذربایجان

جدیدترین اقدام انجام گرفته در مورد کتیبه اورارتویی سقین‌دل مربوط به انجام مطالعات حفاظت و مرمت در پرروزه تابستان و پاییز ۱۴۰۲ (رازانی، ۱۴۰۲) است که با هدف تعیین نیازهای حفاظتی و ثبت وضعیت فعلی اثر و بررسی روند تغییرات آن از گذشته تا زمان حال انجام گرفت.

۲.۲ تاریخچه مستندسازی کتیبه‌ها و نقش بر جسته‌ها در ایران

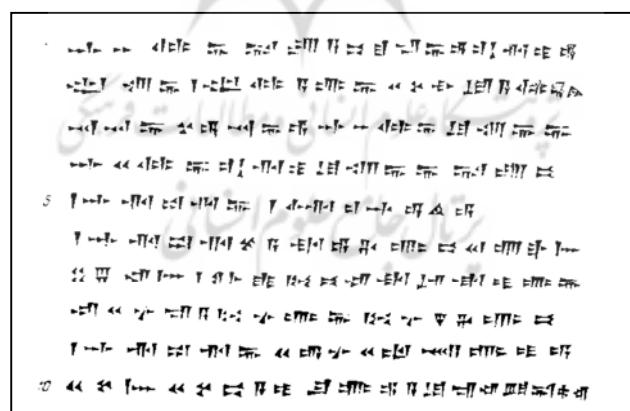
در حدود ۱ قرن مطالعات بر روی انواع مختلف خط میخی موجب شد محمدجواد مشکور با کشف کتیبه نسبت به محتوای آن کنجدکاو شده و در سال ۱۳۳۰ به‌طور ناقص در مجله دانش

آن را معرفی کند، سپس صورت کامل آن در کتاب «مردم اورارت» کشف یک سنگنبشته به خط اورارت در آذربایجان» (تهران ۱۳۳۲/۱۹۵۳) توسط ایشان منتشر شد (شکل ۹).

شکل ۹. کتیبه میخی سقین دل استنساخ شده توسط محمدجواد مشکور (مشکور، ۱۳۳۲، ص ۵)

پس از آن در سال ۱۹۶۰ بر اساس متن دکتر محمدجواد مشکور، گ. آ. ملیکیشویلی دانشمند اورارت‌شناس گرجی ترجمه و تفسیر کتیبه را در مجله مطالعات شرق‌شناسی مسکو منتشر کرد (سرمدی، ۱۳۷۶) در همین اثنا کتیبه با شماره ۷۹۵ در تاریخ ۱۳۴۷/۰۱/۱ ثبت ملی جز فهرست آثار ملی ایران ثبت گردید اسناد ثبتی در پیوست این فصل آمده است (شکل ۱۰).

شکل ۱۰. بازنویسی کتیبه میخی سقین دل از گرجی استنساخ مشکور توسط ملیکیشویلی (Melikishvili, 1960)

استنساخی جدید از کتیبه میخی اورارتوبی ... (مهدی رازانی و دیگران) ۶۹

پس از آن نویسنده‌گان مختلفی به تناوب در تدقیق متن کتیبه تلاش کردند ترجمه دقیق‌تری از آن را به دهند آخرين آوانگاری ارائه شده و ترجمه آن در ادامه آمده است (شکل ۱۱).

۱	"hal d[il]-ni uš- tu- bi ma-si-ni ۲ Šu-ri-i-e
۲	ka ru ni ۳ ul-tu-di-a-u-ni MAN ۴ pu-lu-a-di-ul-hi
۳	ba-an-ša-di-ni ۵ fe-ba-ni-e ۶ hal-di-ni ku-ru-ni-ni
۴	hal-di-ni-ni ۷ Šu-ri- e' ku-ru-ni-ni uš-ta-bi
۵	5 ۸ sar- du-ri-ni ۹ ar-giš-ti-e-hi-e
۶	۱۰ Ša[r]-du-ri-še a-li-e ha-ú-bi ۲۱ É.GAL ^{MES}
۷	55 URU 10:MEāš-gu-bi ۲۲ li-ib-li-i-ú-ni
۸	URU MAN-nu-si a-gu-nu'-ni' ma-nu gu-nu-ša ha-ú-bi
۹	۱۱ Ša[r]-du-ri-ni MAN D[A]N-NU MAN al-su-ú-i-e
۱۰	MAN KUR.KUR ^{MES} MAN KURbi-a-i'-na'-ú-e a-lu-si ۲۳ ū-pa URU

شکل ۱۱. حروف‌نویسی کتیبه اورارتوبی سقین دل (دارا، ۱۳۹۶، برگرفته از

(Salvini,2008,435)

Cuneiform inscription of Victories of "Sarduri II (755-735 B.C.)»the King of Urartu

متن کتیبه میخی فتح نامه «ساردوری دوم (755-735 ق.م.)» پادشاه اورارتوبی

۱	The chariot of [God] Khalidi set out	آربه جنگی [خدای] خالدی به راه افتاد
2	and captured "Ultudiyoni", the king of the country of "Poluadi"	و «اولتودیونی»، شاه کشور «پولوآدی» را گرفت.
3	The King of the land of "Banshadini". Khalidi is Victorious	شاه سرزمین «بانشادینی». خالدی پیروز است
4	Khalidi's Weapon is Victorious	سلاح خالدی پیروز است. لشکرکشی کرد
5	Sarduri, Argishti's Son marched	«ساردوری» پسر «آرگیشتی»
6	Sarduri Says: I Captured 21 Fortresses	ساردوری می‌گوید: ۲۱ قلعه را فتح کرد.
7	In a single day, I conquered 55 cities. "Libliuni" ^۱ City	۵۵ شهر را یک روزه نابود کرد. شهر «لیبلیونی»
8	I took the fortified city of the kingdom in battle	شهر مستحکم شاهی را دربربر گرفتم.
9	Sarduri, the Mighty King, the Great King	ساردوری پادشاه مقتدر، شاه بزرگ،
10	King of territories, King of territory of "Bia ² " and Lord of "Tushpa ² " City	شاه کشورها، شاه مملکت «بیا» و فرمانروای شهر «توشپا»

ترجمه بر اساس کتاب کتیبه‌های میخی اورارتوبی از ایران نوشته مریم دارا، ۱۳۹۶ تحریر شده است.

بر اساس آنچه از متن بر می‌آید کتیبه سقین دل در جریان لشکرکشی تجاوز کارانه اورارتوبها درواقع متنی وقایع‌نگار از فتوحات ساردوری دوم (755-735 ق.م.) پادشاه اورارتوبی است و بر اساس تطبیق تاریخ‌ها می‌توان گفت قدمت آن ۲۷۵۰ سال با تقریب ±۳۰ است.

ساردوری دوم آنچنان که از شواهد برمی‌آید به کتیبه‌نگاری اهتمام ویژه‌ای می‌وزدیده و آثار و کتیبه‌های زیادی از وی مانده است. چنانکه نویسنده‌ای روس بانام N.Marr در سال ۱۹۱۹ م کتابی با عنوان کتیبه‌های میخی ساردوری دوم پسر آرگیشتی شاه سرزمین اورارتون نوشته است که توسط فدراسیون روسیه به چاپ رسیده است. دیگر کتیبه‌ها در سال‌های بعد با کشف و رمزگشایی از وی منتشرشده است. از طرفی می‌دانیم که شکوفایی اورارتون در دوره ساردوری دوم هم‌زمان با افول دولت آشور بوده است (Sheppard, 2014).

۳. مواد و روش‌ها

مستندسازی از مهم‌ترین مراحل بررسی‌های حفاظت و مرمت میراث فرهنگی محسوب می‌شود تا جایی که امروزه برخی اعتقاد دارند در موارد بسیاری اهمیت دادن به آن از اقدام به مرمت واجب‌تر است؛ این امر بدان سبب است که مستندسازی دقیق جزئیات به صورت روشن‌نمود، ما را در فهم شرایط موجود اثر، آسیب‌های وارده، ثبت اشکال و جزئیات اختصاصی و همین‌طور شواهد فنی و ساختاری به علاوه آسیب‌شناسی آن یاری می‌کند. از جمله ویژگی‌های دیگر مستندسازی قابلیت و ایجاد فضای بهتر برای توصیف جزئیات است. با توجه به اطلاعات کسب‌شده می‌توان به شناخت بهتر عوارض پیش‌آمده جهت تشخیص و پیش‌بینی عوارض آینده و همین‌طور راهکار حفاظتی مناسب پی برد (Doehne & Price 2010.p.53) (مستندسازی همیشه به عنوان یک اقدام اولیه مدنظر است به‌نحوی که پیش از مطالعه فرآیندهایی که ممکن است موجب فرسودگی سنگ شده باشند؛ دستیابی به وضعیت حفاظتی آن به کمک تهیه مدارک تصویری کلی و قسمت‌های بیشتر آسیب‌دیده آن، به‌طور ویژه، حائز اهمیت است (آموروسو و فاسینا، ۱۹۸۳، ص ۲۵۲-۱۳۷۰) در همین راستا و در جهت مستند نمودن کتیبه سنگی روسی‌ای سقین دل باهدف فهم کلیت کتیبه، کمک به استنساخ جدیدی از متن میخی و همچنین ریخت‌شناسی آسیب‌های توده سنگ، اقدام به مستندسازی چندجانبه اثر گردید، چراکه وجود چنین اطلاعاتی برای شناخت وضعیت موجود و ثبت و ضبط آسیب‌ها و شناسایی محل‌های نمونه‌برداری و دگرش و گسترش تخریب در طی سالیان الزامی است. لازم به ذکر است بررسی‌های میدانی و نمونه‌برداری و مستندسازی‌ها در شهریورماه ۱۴۰۲ صورت گرفت.

۱.۳ عکاسی دیجیتال دو بعدی

تصویربرداری از کتیبه و محوطه آن با استفاده از دوربین عکاسی کنون مدل Canon EOS 760D انجام شد و برای مستندسازی دقیق‌تر از اشل عکاسی ۱۰ سانتیمتری و همچنین ژالون ۳ متری استفاده گردید.

۲.۳ اسکن سه بعدی

روش دیگری که در مستندسازی بناها و میراث تاریخی و فرهنگی بسیار کاربردی است، تصویربرداری سه بعدی از آثار است که می‌تواند در ثبت اطلاعات دقیق آن سودمند باشد. روش ذکر شده بر روی کتیبه اورارتوبی سقین دل با استفاده از دستگاه^۱ EinScan Pro HD 2023- که براساس کاتالوگ وضوح بالا و چشمگیری برای جزئیات دقیق در اسکن سه بعدی HD دستی با حداقل فاصله نقطه ۰.۰۴ میلی‌متر را از خود نشان می‌دهد استفاده گردید این دستگاه دقت بالایی برای مدل‌سازی سه بعدی باکیفیت تا ۰.۰۰۴ میلی‌متر در حالت اسکن ثابت ارائه می‌کند (شکل ۱۲).

شکل ۱۲. اسکن سه بعدی
سنگ کتیبه سقین دل

۳.۳ فتوگرامتری برد کوتاه

در مرحله بعدی از فتوگرامتری برد کوتاه که کاربرد وسیعی در مهندسی و صنعت از جمله در زمین‌شناسی، جنگل‌بانی، ژئوفیزیک، تهیه نقشه‌های توپوگرافی، معماری، پزشکی و مرمت آثار دارد استفاده شد. این روش یک روش بسیار مفید و سودمند در مستندنگاری بناهای تاریخی است که دوربین می‌تواند از فاصله چند متر تا چند سانتیمتر از سوژه موردنظر قرار گیرد و درنتیجه به دلیل نزدیکی به سوژه از دقت بالایی برخوردار خواهد بود. این روش محاسباتی تر از روش فتوگرامتری زمینی و هوایی است و دقت در آن در حد یک میلی‌متر است (دل افکاران و دیگران، ۱۳۷۸، ص ۱۴۶) برای مستندنگاری کیه سقین دل با روش فتوگرامتری برد کوتاه، ابتدا با استفاده از دستگاه GNSS multi frequency – Hiro تقطیع جهت انتقال سیستم مختصات دوربین نقشه‌برداری به سیستم UTM در اطراف کیه قائن شد. سپس با عملیات تارگت گذاری بر روی سنگ کتیبه با یک دستگاه توتال استیشن "Leica TS02" انجام شد. این کار جهت معرفی سیستم مختصات به نرم‌افزار پردازش تصاویر، معرفی مقیاس و کاهش خطاهای پردازش صورت گرفت. در مرحله بعد، ۴۱۰ عکس با پوشش مشترک از کتیبه در زوایای مختلف با دوربین عکاسی نیکون، D3500 DSLR - 24 megapixels Lense: 18-55 mm، اخذ شد. عکس‌های تهیه شده با استفاده از نرم‌افزار Agisoft Metashape پردازش شد و ابر نقطه داده‌های زیر به عنوان خروجی تهیه شدند:

ابر نقطه متراکم سنگ در کیفیت Medium با ۴۰ میلیون نقطه، ابر نقطه متراکم قسمت کیه در کیفیت High Ultra با ۲۳۶ میلیون نقطه، مدل سه‌بعدی سنگ و کتیبه با ۳۰ میلیون مثلث، تصویر تخت (ارتوفتو) از کتیبه با رزولوشن ۰.۰۵ میلی‌متر و مدل رقومی عمق کتیبه با رزولوشن ۰.۱۷ میلی‌متر (شکل ۱۳).

شکل ۱۳. تصویربرداری فتوگرامتری
سنگ کتیبه سقین دل

۴.۳ نرم افزار اتوکد

اتوکد (به انگلیسی: AutoCAD) یک نرم افزار طراحی به کمک رایانه است که برای ترسیم نقشه های مهندسی و صنعتی به کار می رود و کاربرد ترسیمی دارد، این نرم افزار از محصولات شرکت رایانه ای آمریکایی اتودسک است. کاربران اتوکد امکان استفاده از بسترهای دونما یا دو بعدی و سه بعدی را دارند. در استنساخ و مطالعه کتیبه ای اورارتوبی سقین دل به منظور مطالعه و بررسی روند تغییرات کتیبه مابین زمان قالب گیری پیشین آن و استنساخ مشکور، کلیه متن کتیبه با نرم افزار اتوکد نسخه ۲۰۱۸ ترسیم شد.

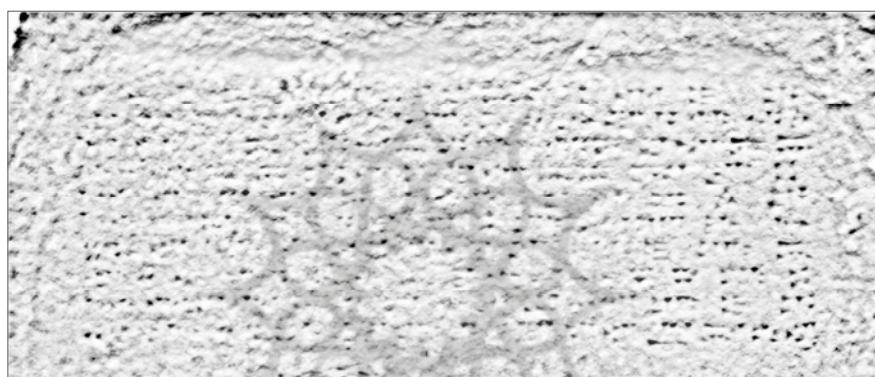
۴. نتایج و یافته های پژوهش

همان طور که پیشتر بیان شد کتیبه سنگی اورارتوبی سقین دل در فاصله تقریباً ۲ کیلومتری روستای سقین دل در شیب کوه زاغی و در جوار قلعه پیشا اورارتوبی (همان شهر لیلیولی) و در کنار محوطه اسلامی مربوط به قرون میانی اسلامی از دوره سلجوقی تا اواخر دوره ایلخانیان مغول قرار گرفته است، محوطه ها عرصه و حریم مشخصی ندارند و نیازمند کاوش باستان شناسی است. به منظور ثبت و ضبط شرایط امروزی کتیبه، از روش های مختلفی برای

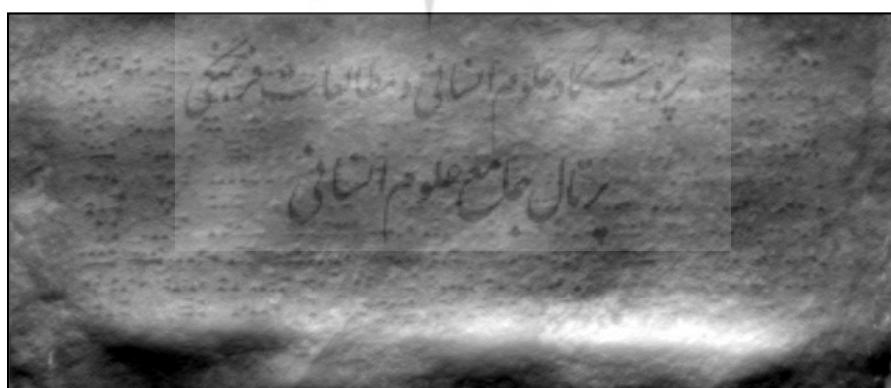
نسخه‌برداری آن استفاده شده است که پیش‌تر توضیح داد شد. در ادامه نتیجه و برآیند هرکدام از روش‌های به کار گرفته شده، آمده است.

۱.۴ اسکن سه‌بعدی کتیبه

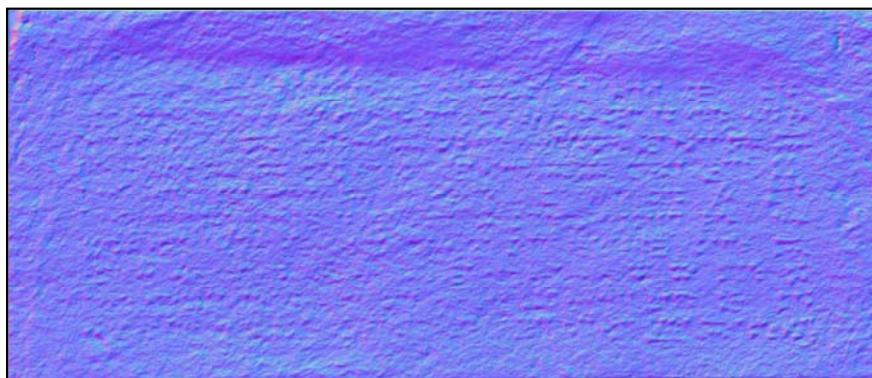
مشخصات روش و دستگاه استفاده شده برای تهیه تصویر اسکن سه‌بعدی کتیبه به طور کامل بیان شده است و تصاویر زیر به منظور بررسی لایه‌های مختلف سنگ کتیبه و مقایسه آن با وضعیت پیشین آن و روند تخریب وارد شده به اثر ارائه گردیده است (شکل ۱۴ تا ۱۶).

شکل ۱۴. نقشه حجم برای نمایش برجستگی‌های موجود در روی کتیبه اورارتوبی سقین دل (رازانی، ۱۴۰۲).

شکل ۱۵. نقشه دیاگرام تهیه شده از سطح کتیبه اورارتوبی سقین دل (رازانی، ۱۴۰۲).

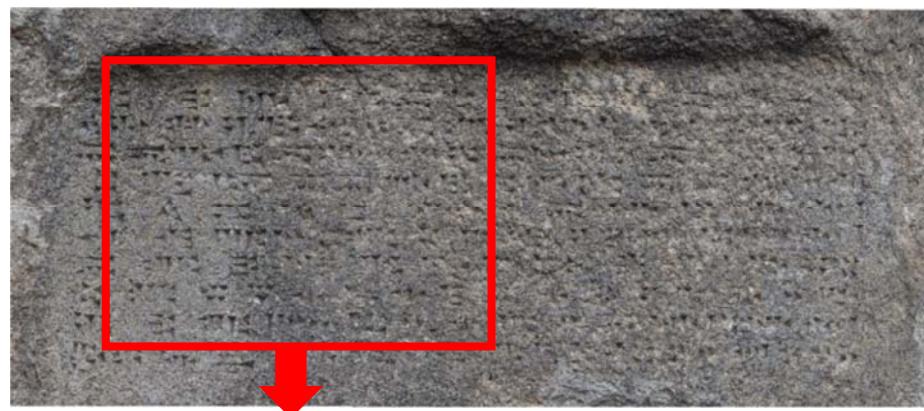
شکل ۱۶. نمایش حجم و فرم برداشت شده از سطح کتیبه اورارتوبی سقین دل (رازانی، ۱۴۰۲).

۲.۴ فتوگرامتری برد کوتاه

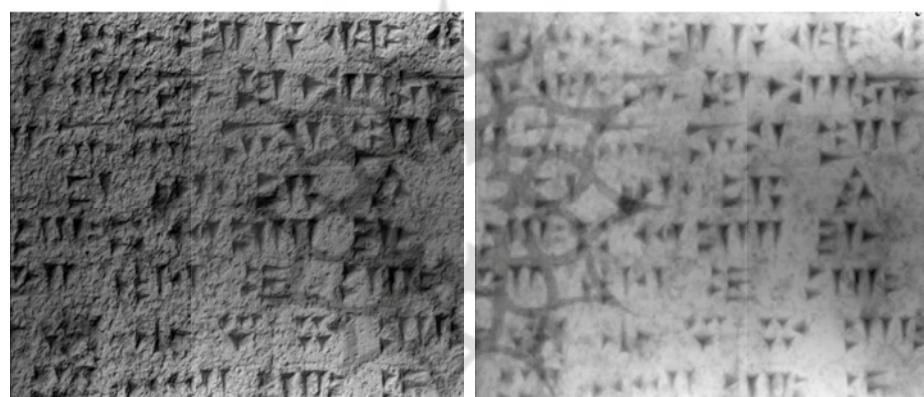
در ادامه، ابتدا تصویر پیشین (شکل ۱۸ الف) و فعلی سنگ کتیبه سقین دل برای مقایسه وضعیت گذشته و کنونی آن آورده شده. تصویر ارتوپتوس موزاییکی یا عدم تحریف نقشه است که به صورت هندسی و با مقیاس یکنواخت از سرتاسر کتیبه تهیه شده است. شایان ذکر است شکل قدیمی با دوربین نگاتیوی معمولی ثبت شده است و تصویر امروزی و همچنین ابر نقطه تهیه شده به روش فتوگرامتری گرفته شده است (شکل ۱۷ ب و ج).

شکل ۱۷. الف) نمای کلی از کتیبه میخی اورارتوبی سقین دل و محوطه اطراف آن از ولفرام کلاس ۱۹۷۱.
<https://arachne.dainst.org/entity/6815766/image/14763>

ب) تصویر ارتوفتونمای کلی از وضعیت امروزی کتیبه. شهریورماه ۱۴۰۲

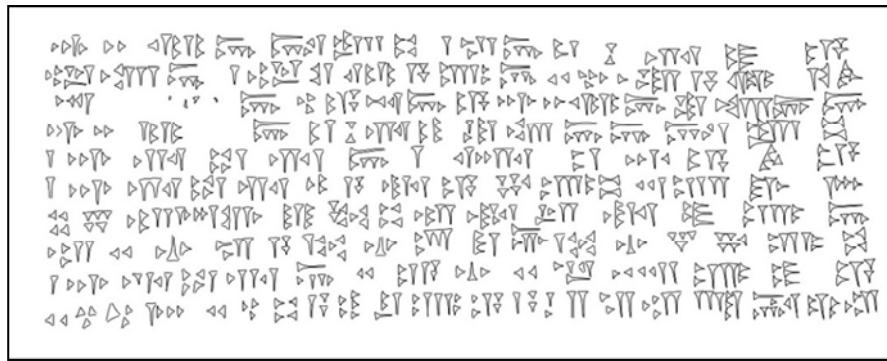

ج) تصویر مدل رقومی عمق قسمتی از کتیبه بدون سایه زنی (راست) و با سایه زنی (چپ)

۳.۴ ترسیم فنی با نرم‌افزار اتوکد

به منظور مقایسه‌ی بهتر، ترسیم فنی از دو نسخه کتیبه انجام گرفت که همان‌طور که از شکل ۱۸ الف و ب مشخص است، تصویر اول متعلق به طراحی نمونه مولاژ نصب شده در موزه آذربایجان انجام شده و طراحی دوم از وضعیت کنونی آن است. چنانچه از نتیجه ترسیم مشخص است، بخش عمده‌ای از خطوط و نوشتار کتیبه در اثر عوامل مختلف از بین رفته و اگر چنانچه خوانش کتیبه در زمان مشکور و بعد از ایشان انجام نمی‌شد، امروزه دستیابی به متن آن دشوار و تا حدی غیرممکن بود. نتایج حاصل از ترسیم نشان می‌دهد که سالم‌ترین بخش

کتبیه تنها در قسمت انتهای سمت راست آن است که احتمالاً به دلیل گود بودن و در زاویه امن قرار گرفتن آن قسمت در مقابل عوامل آسیبزا بوده است.

شکل ۱۸(الف) ترسیم فنی متن کتبیه از روی تصویر پیشین آن.

ب) ترسیم فنی متن کتبیه از روی تصویر امروزی آن (رازانی، ۱۴۰۲).

۵. نتیجه‌گیری و جمع‌بندی

با توجه به آنکه امروزه کتبیه اورارتوبی سقین دل دستخوش تغییرات فراوانی از جنبه‌ی آسیب‌های انسانی و اقلیمی گشته است، انجام مستندسازی و استنساخ جدید به منظور ثبت و ضبط شرایط قبلی آن و بررسی روند تغییرات از گذشته تاکنون، ضروری و حائز اهمیت بوده است. یافته‌های میدانی حاکی از تخریب گسترده شامل انسان، اقلیم و محیط پیرامونی و موقعیت زمین‌شناسی است که منجر به از بین رفتن قسمت عمدت‌های از کتبیه گشته است که اگر تاکنون استنساخی از آن انجام نشده بود، بررسی و مطالعه آن میسر نبود. انجام مستندسازی با

روش‌های مختلف صورت گرفته باهدف پایش وضعیت کنونی کتیبه و بررسی تغییرات آن براساس اسناد تصویری بوده و در مطالعه‌ی روند تخریب آن و همچنین برنامه‌ریزی برای اقدامات حفاظتی آتی کمکرسان خواهد بود. همچنین با مقایسه دو تصویر تهیه شده از کتیبه که ابتدا توسط کلایس و سپس در سال ۱۴۰۲ ثبت شده، نشان‌دهنده میزان پیشروی رشد گلسنگ‌ها بر سطح کتیبه و سنگ‌بستر آن است که با تحلیل نتایج و اطلاعات به دست آمده از اقلیم‌شناسی و شرایط جغرافیایی منطقه، می‌توان کلیه مراحل حفاظتی را به‌طور دقیق برنامه‌ریزی و اجرا کرد.

سپاس‌گزاری

بدین‌وسیله از اداره میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی برای مجوز مطالعه و تحقیق بر روی کتیبه اورارتوبی سقین دل و از مسئولین و متخصصان مس سونگون ورزقان برای حمایت‌های مادی و از دانشکده حفاظت آثار فرهنگی دانشگاه هنر اسلامی تبریز که امکانات و شرایط را برای انجام این تحقیق فراهم آورده، سپاس‌گزاری می‌شود. همچنین از علی میرزا، محمد یاغی زایی و فاطمه جانفشاں و مهندس غلام رضا یزدانی و دکتر نریمانی برای یاری‌رسانی در انجام این مطالعه سپاس‌گزاریم.

پی‌نوشت

1. Multi-Functional Handheld 3D Scanner, 0.045mm Accuracy, 0.2mm...

EinScan Pro HD Multi-Functional 0.045mm Accuracy, 0.2mm...3.7 out of 5 stars4

کتاب‌نامه

ابراهیمی، ق، (۱۳۹۶)، سنگ‌نوشته‌های اورارتوبی ایران برگ‌هایی از تاریخ آذربایجان، تبریز: پروژه ترجمه حسنلو.

آموروسو، ج. ج و فاسینا، (۱۳۷۰)، فرسودگی سنگ و حفاظت از آن، آلودگی جوی، تمیز کردن، استحکام‌بخشی و حفاظت. مترجم: رسول وطن‌دوست، تهران: میراث فرهنگی. [نسخه اصلی ۱۹۸۳].

بشاش کنزق، رسول - پژوهشکده زبان‌شناسی کتیبه‌ها و متون، (۱۳۸۶) باغ کتیبه‌ها ضرورت و اهداف مولاژبرداری کتیبه‌های صخره‌ای و تأسیس مرکز مطالعات کتیبه شناسی، تهران: پژوهشگاه سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری.

استنساخی جدید از کتبیه میخی اورارتوبی ... (مهدی رازانی و دیگران) ۷۹

بهرمان، ع. (۱۳۸۶)، مطالعات علمی و آزمایشگاهی فرآیند تخریب در نقش بر جسته فیروزآباد، مجموعه مقالات هشتمین همایش حفاظت و مرمت اشیا تاریخی و فرهنگی و ترئینات وابسته به معماری، تهران ۱۳۸۶-۱۳۸۶-آذر-۱۶، زیر نظر شورای کتاب پژوهشگاه میراث فرهنگی، تهران: پژوهشکده حفاظت و مرمت آثار فرهنگی - تاریخی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ص ۱۱۳-۱۲۴.

پرونده ثبتی ۷۹۵ (۱۳۴۷). پرونده ثبتی کتبیه اورارتوبی سقین دل. شماره ۷۹۵. اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.

پیوتروسکی، ب. (۱۳۸۳) تمدن اورارتو (بخش اول: پادشاهیون اورارتو) افزوده و ترجمه حمید خطیب‌شهیدی، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور، پژوهشکده باستان‌شناسی دارا، م. (۱۳۹۶)، کتبیه‌های میخی اورارتوبی از ایران، تهران: پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری داتی، م. (۱۳۸۶). تپه حسنلو دوره ایلخانی. ترجمه صدرایی، علی: صمد. علیون، تهران: سازمان میراث فرهنگی.

دل افکاران، غ. (۱۳۷۸) تازه‌های درباره عکسبرداری هوایی و فتوگرامتری تحلیلی تهران: سازمان جغرافیایی وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، ۱۳۷۸

دهخدا، ع. (۱۳۷۷)، لغت نامه دهخدا، زیر نظر محمد معین و سید جعفر شهیدی تهران: موسسه لغت‌نامه دهخدا، چاپ دوم از دوره جدید. جلد ۱۱. ذیل واژه کتبیه.

رازانی، مهدی. (۱۴۰۲). گزارش مطالعات حفاظت و مرمت کتبیه اورارتوبی سقین دل. تبریز: اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.

رجیبی، پ. (۱۳۶۱) تاریخ خط میخی فارسی باستان، مجله چیستا (شهریور)، ۲. (۱۱)، ۱۰۴-۱۲۸ سرمهدی، ع. (۱۳۷۶) سنگ‌نوشته‌های اورارتوب در آذربایجان، فصلنامه فرهنگی پیمان، ۲(۲) ۷ و ۸ در دسترس به آدرس الکترونیکی <https://www.paymanonline.com>

میر فتاح، سید علی اصغر و رضا صبوری نوحه‌چی، (۱۳۹۰)، فرهنگ اورارتوب در شمال غرب ایران دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ابهر

Doehne, E & Price, C. A. (2010). Stone conservation: an overview of current research. Getty Publications.

Kleiss, W. "und Kroll S. 1980:« Die Burgen on Libliuni (Seqindel)." AMI 12: 21-61.

Kroll, E. S. (2020). The kingdom of Urartu in north-western Iran (ninth–seventh century BCE). Archaeology of Iran in the Historical Period, 11-22.

Marr, N. A. (1919). Nadpis Sarduri II, sina Argištiya v Das-Kerpi na haldirskom ozere. Zapiski kavkasskago muzeya B (I).

Melikishvili, G. A. (1960). Urartskie klinoobraznye nadpisi [Urartian Cuneiform Inscriptions]. Moscow (in Russian).

Salvini, M. (2014). The Spread of the Cuneiform Culture to the Urartian North (IX–VII Century BCE). Max Planck Research Library for the History and Development of Knowledge. 299. In: Markham J. Geller (ed.): Melammu : The Ancient World in an Age of Globalization. Online version at <http://edition-open-access.de/proceedings/7/> ISBN 978-3-945561-00-3.

Sheppard, Ben(2014) The Ancient Kingdom of Urartu - The Mysterious Monuments,

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی